

Mistrovství v zemi tulipánů

Dariusz Radomski, hlavní organizátor Polského poháru, s borederkolií Ulfi

Mistrovství Evropy v Dogfrisbee

Sevenum 23. - 24. 9. 2006

Letos se uskutečnil již druhý ročník jednoho z nejzajímavějších evropských závodů v mladém kynologickém sportu dogfrisbee alias discdog!

Tentokrát byl hostitelem překrásný stát tulipánů a větrných mlýnů a to Holandsko. Pro tuto velkolepou akci byl zvolen termín 23. a 24. září. Všichni nadšenci věrní tomuto sportu se měli sejít ve městě zvaném Sevenum, které se nachází jen pár kilometrů od hranic s Německem.

Ani nám se smůla nevyhnula!

Hlavním aktérem celé výpravy nebyl nikdo jiný než „zakladatel“ discdog v České republice Jakub Štýbr. Někteří z nás byli již od prvního okamžiku pevně rozhodnutí, že nemohou chybět na akci, kde bude naprostá špička Evropy, i přes vzdálenost 800 km od našeho hlavního města, a jiní se rozhodli doslova na poslední chvíli. Týden před samotným mistrovstvím se uskutečnil druhý seminář dogfrisbee pod velením Kuby, na kterém vznikla konečná podoba naší české party „frisbeeáčů“, jež pojedou do Holandska. Nakonec se nás rozhodlo všehovšudy pět závodníků a to v tomto

složení: Kuba Štýbr a border kolie Pumi, Alena Smolíková a border kolie Keysi, Pavel Ryttnauer a boxerka Sára, Míša Andrová a border kolie Arnika a nakonec Markéta Urbášková a australská ovčanda Chuckie. Ovšem naše výprava by se neobešla bez důležitých osob a to Yvony a Jiřího Andrových v doprovodu malinké pomocnice Chase alias Gin, též zástupce border kolie.

Týden uplynul jako voda a už byl před námi pátek, což byl náš den odjezdu. Naše parta se rozdělila akorát do dvou

aut. Kuba a ostatní cestující v autě číslo jedna vyrazili na cestu již ráno a auto číslo dva pod velením Andrových se mělo z Prahy vydat na cestu až kolem jedenácté hodiny dopoledne kvůli mně jakožto cestující z Olomouce. Naštěstí české dráhy nezklamaly a vlak neměl zpoždění, takže náš plán byl vcelku splněn. Všichni jsme se naskládali do auta a mohli jsme vyrazit. Počasí nám přálo, takže jsme měli příjemnou cestu. Pejsci byli jako beránci včetně čtyřměsíční Gin, která cestu za našeho drbání spokojeně prospinkala. Už jsme byli asi v polovině cesty, což bylo uprostřed Německa, když zazvonil mobil. Volal Kuba, že mají potíže s autem, pravděpodobně něco s motorem, a tak musel zavolat odtahovou službu. Bohužel jsme jeli úplně jinou cestou, tudíž by pro nás byla velká zájízďka přibrat alespoň někoho z nich. Ať jsme přemýšleli a doufali v planý poplach, jak jsme chtěli, nepřišli jsme na žádné řešení, jak je dopravit do Holandska a zpět. Největší smůlu má však Pavel, který se chystal na závody ve Varšavě, avšak ani na ty nemohl jet kvůli onemocnění své fenky Sary. Když uvážím, jak málo je zatím závodů, je to opravdu velká smůla. Náš plán velké bandy českých účastníků na mistrovství nám ztroskotal během chvilky a všechny nás opravdu mrzelo, že ani tento rok jsme nedali moc najevo, že je nás milovníků dogfrisbee v takové zapadlé zemiče spousta a že rozhodně nebude dlouho trvat a další mistrovství se s nemalou konkurencí uskuteční na území České republiky. Sklíčení špatnou zprávou jsme pokračovali v cestě a kolem deváté hodiny večer jsme dorazili na místo konání. Unavení cestou jsme se šli zaregistrovat, postavili stany a hurá do hajan abychom měli dostatek sil na zítřejší závody.

Je to tu!

Budík nám důrazně dával najevo, že máme vstávat, a tak jsme se vyhrabali ze stanů, nasnídali se, vyvenčili pejsky a pomalu jsme mířili k závodní ploše. V sobotu jsme ještě mohli odpočívat, protože jsme byli s Míšou obě přihlášené do kategorie začátečníci, která soutěží až následující den. Díky tomu jsme také měli dostatek času prozkoumat pěkný areál o dvou plochách k závodění, krásné kantýně a místa na kempování s okolními loukami na venčení psů. S malinkým zpožděním se po deváté hodině začínalo prvním kolem samotné soutěže Minidistance (sčítají se pouze kola minidistance), poté odházeli Minidistance kategorie Mladí psi, Bonsai neboli naši malí kamarádi, Veteráni a Před-záčátečníci

Mistrovství v zemi tulipánů

a na závěr bylo druhé kolo samotné Minidistance. Jelikož se závodilo na dvou hřištích, nic nebránilo tomu, aby v průběhu minidistance na druhém hřišti začali s velmi oblíbenou disciplínou Freestyle. Začínala kategorie Štěňata, pak pokračovaly kategorie stejné jako v Minidistance (Mladí psi...). Kolem jedné hodiny odpoledne jsme měli přestávku

„Jedna výborná exhibice za druhou divákům jen stěží dovolovala vzdálit se třeba jen na chvíli.“

Počasí účastníkům opravdu nepřálo

na oběd. Po dobití sil se mohli závodníci pustit do druhého kola Freestylu. Vše jsme pozorně sledovali a povzbuzovali některé polské soutěžící, kteří se také účastnili a to v kategorii Mladí psi. V kategorii štěňata se hodnotila chuť psa a zájem o disky, nikoliv technické schopnosti týmu. Musím uznat, že bylo vidět i mezi mladými psy opravdu hodně dobrých výkonů a to i přes to, že kvůli ohledu na zdraví psů v této kategorii nemohou dělat pro oko líbivé vaulty neboli odrazy od těla. Zastoupení plemen bylo docela pestré, avšak, jako téměř v každém sportu, i zde jsou plemena, která svou početností výrazně převažují ostatní a těmi zde byla právě plemena ovčácká: border kolie a u nás zatím ne moc rozšířené plemeno australský ovčák, která na tom byla, co se týče počtu zástupců, vyrovnaně. Spousta pěkných

vystoupení uplynula jako voda a mohlo se začít s poslední velmi zajímavou soutěží Dogdiving, což je skok do vody, u které se měří, jak daleko pes doskočí. V závěru dne bylo vyhlášení výsledků, na kterém jsme nemohli chybět, a pak už jsme mysleli jen na teplo spacáku a na sladké sny. Před uložením ke spánku jsme si však všichni (včetně našich čtyřnohých parťáků) ještě dali něco na zub. Konečně je tu nedělní ráno! Dobrá snídaně, o kterou se nám postarali Yvona a Jirka Androvi, nám dodala energii za mírného mrholení, které nám zrovna moc nepřídalo na kuráži. Už zbývalo jen popadnout disky a vodítka a mohli jsme jít ukázat, co umíme. Začátek byl opět v devět hodin ráno a stejně jako v sobotu se začínalo disciplínou Minidistance a to v tomto pořadí kategorií: Začátečníci, Pokročilí a Super Open (kvalifikace do USA). Jakmile několik týmů odházelo, začalo na vedlejším hřišti první kolo Freestyle. Já jsem šla jako jedenáctá a musím přiznat, že jsme získali 6.50 bodů a to kvůli mé neschopnosti hodit pár normálních hodů do dálky. Míša nastoupila s Arnikou jako osmnáctá a i přes mírný kotrmelec Arniky a špatný hod získaly výborných 15 bodů. Ani nebylo moc času na nějaké rozkoukání a už jsem měla jít na řadu v prvním kole Freestylu. Na začátku našeho vystoupení byl sice malinko zmatek v podobě jiné hudby a podobně, ale i tak jsme to zvládli a pokoušeli jsme se dvě minuty o nějaké prvky teoreticky natrénované sestavy. Míša s Arnikou předvedly dobrý výkon i ve freestylu, avšak kvůli jednomu špatnému doskoku Arniky při pokusu chytit ne zrovna povedený hod jim byly strženy dva body. Řekla bych, že kategorie Začátečníci se přesně hodila na naši výkonnostní úroveň. Pravá podívaná ovšem začala vystoupením Marcuse Wolffa, který zahájil kategorii Super Open. Za zmínku jistě stojí, že Marcus Wolff a Sabine

Míša Andrová a border kolie Arnika

Brunsová jsou opravdu dobří a rozhodně se neztratí ani výkony odchovanců z jejich německého klubu jménem Crazy fly'n dogs. Jedna výborná exhibice za druhou mi jen stěží dovolila odejít od hřiště. Po odpolední přestávce na posilněnou jsme začali druhým kolem Freestylu. Naše výkony byly takřka shodné s prvním kolem a v součtu jsme se umístili já a Chuckie na 17. místě (82,96 bodů) a Míša s Arnikou na úžasném 10. místě (90,60 bodů) z celkového počtu 20 soutěžících. Po ukončení posledního vystoupení následovala soutěž v překonání slalomu o 60 tyčkách, kterou jsme radši nezkoušeli, avšak kdo ví, co bude za rok.

Není divu, že nejsilněji zastoupenou zemí bylo právě Nizozemí, které má stejně jako Německo opravdu dobré závodníky. Na co však nesmím zapomenout, je to, že mistry Evropy se stala již zmíněná Sabine Brunsová, druhé místo obsadil Marcus Wolff a třetí Dariusz Radomski, hlavní organizátor Polského poháru, s téměř bílým psem jménem Ulfi (border kolie).

Tímto chci poblahopřát všem k výborným výkonům, poděkovat rodině Andrových za povzbuzování a klubová trička a také doufám, že na příštím mistrovství nás bude dost, aby o nás všichni věděli!

Podrobné výsledky můžete nalézt na www.dogfrisbee.nl

Markéta Urbášková